

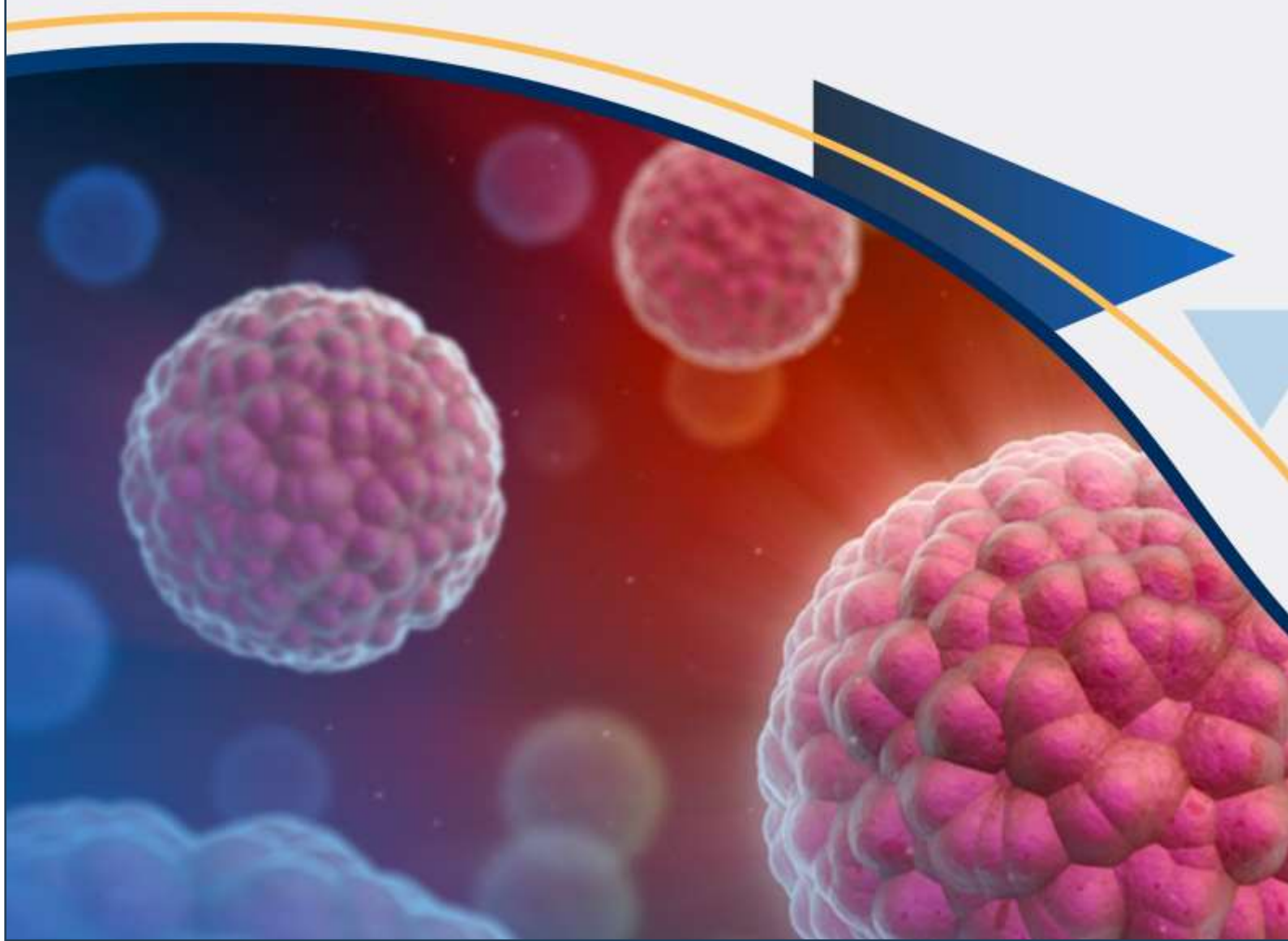
ابر حامی

آگاهی، بهبودی، رشد؛
برای همزیستان سرطان

آموزش‌های عمومی سامانه ابر حامی
www.abrhami.ir

سرطان مسری نیست!

سرطان مسری نیست

شما نمی‌توانید سرطان را از شخص دیگری "بگیرید". تماس نزدیک یا رفتارهایی مانند رابطه جنسی، بوسیدن، لمس کردن، به اشتراک گذاشتن وعده‌های غذایی یا تنفس در همان هوا نمی‌تواند سرطان را گسترش دهد. سلول‌های سرطانی افراد مبتلا به سرطان قادر به زندگی در بدن فرد سالم دیگر نیستند. سیستم ایمنی سلول‌های خارجی، از جمله سلول‌های سرطانی فرد دیگر را پیدا کرده و از بین می‌برد.

چرا سرطان ممکن است مسری به نظر برسد؟

اگرچه سرطان مسری نیست، اما شرایطی وجود دارد که می‌تواند باعث شود افراد فکر کنند سرطان از فردی به فرد دیگر سرایت کرده است.

عفونت‌هایی که خطر سرطان را افزایش می‌دهند

اگرچه سرطان به خودی خود مسری نیست، اما میکروب‌هایی وجود دارند که می‌توانند در ایجاد انواع خاصی از سرطان نقش داشته باشند. این ممکن است باعث شود برخی افراد به اشتباه فکر کنند که "سرطان واگیردار است". [عفونت‌هایی که با سرطان مرتبط هستند](#) ویروس‌ها، باکتری‌ها و انگل‌ها را شامل می‌شوند.

سرطان در خانواده‌ها

اگر سرطان مسری بود، مانند آنفولانزا، همه‌گیری سرطان داشتیم. ما انتظار داریم میزان بالایی از سرطان در میان خانواده‌ها و دوستان افراد مبتلا به سرطان و در میان متخصصان بهداشتی که از آنها مراقبت می‌کنند، وجود داشته باشد، اما این‌طور نیست.

این واقعیت که سرطان ممکن است در خانواده‌های خاصی بیشتر اتفاق بیفتد به این معنی نیست که اعضای خانواده سرطان را به یکدیگر سرایت داده‌اند. دلایل این امر عبارت‌اند از:

- اعضای خانواده ژن‌های مشابهی دارند.
- خانواده‌ها ممکن است سبک زندگی ناسالم مشابهی داشته باشند (مثلاً رژیم غذایی و سیگار کشیدن).
- همه اعضای خانواده ممکن است در معرض یک عامل سرطان‌زا قرار گیرند.

خوشه‌های سرطان

برخی از افراد به «خوشه‌هایی» از بیماران سرطانی اشاره می‌کنند که با یکدیگر تماس داشته‌اند و آنرا دلیلی بر مسری بودن سرطان می‌دانند. اما خوشه‌ها تقریباً هرگز نشان‌دهنده نرخ بالاتر سرطان نسبت به عموم مردم نیستند. در موارد نادری که در یک گروه سرطان بیشتری وجود دارد، دشوار است بدانیم چه عوامل دیگری، مانند مواجهه با عوامل ایجادکننده سرطان و شیوه زندگی، ممکن است مسئول خوشه سرطان باشند.

انتقال سرطان در حین پیوند عضو

در موارد بسیار نادر، سلول‌های سرطانی از اهداکننده عضو باعث رشد سرطان در فردی شده است که این عضو را دریافت کرده است. غالباً این اتفاق نمی‌افتد، زیرا سیستم ایمنی بدن ما به دنبال سلول‌هایی است که متعلق به ما نیستند و آنها را از بین می‌برد. با این حال، افرادی که پیوند عضو دریافت می‌کنند باید داروهایی را برای تضعیف سیستم ایمنی خود مصرف کنند تا بدن آنها به عضو پیوند شده حمله نکند و آن را از بین نبرد. اهداکنندگان عضو به دقت از نظر سرطان غربالگری می‌شوند تا این خطر کاهش یابد.

بالین حال، مطالعات اخیر نشان داده است که سرطان در افرادی که پیوند عضو دریافت می‌کنند، شایع‌تر است. این احتمالاً به دلیل داروهایی است که برای کاهش خطر رد عضو، به جای گسترش سرطان از عضو اهدایی، تجویز می‌شود. از آنجایی که این داروها سیستم ایمنی را تضعیف می‌کنند، می‌توانند از یافتن و حمله بدن به سلول‌های آسیب‌دیده و ویروس‌هایی که می‌توانند منجر به سرطان شوند جلوگیری کنند.

انتقال سرطان در دوران بارداری

حتی اگر زنی در دوران بارداری سرطان داشته باشد، سرطان به ندرت نوزاد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برخی از سرطان‌ها می‌توانند از مادر به جفت (ارگانی که مادر را به جنین متصل می‌کند) سرایت کنند، اما بیشتر سرطان‌ها نمی‌توانند بر خود نوزاد تأثیر بگذارند.

افراد مبتلا به سرطان باید در کنار افراد دیگر باشند

حتی امروزه، خانواده‌ها، دوستان و همکاران گاهی اوقات از عزیزان مبتلا به سرطان دوری می‌کنند. این می‌تواند باعث شود فرد مبتلا به سرطان احساس انزوا و تنهایی کند. اما شما نمی‌توانید سرطان را از آنها "بگیرید". از تماس با فرد مبتلا به سرطان نترسید. آنها به ملاقات و حمایت شما نیاز دارند.